

[Mose Hansen.]

kan jo se nærmere på dette, så at de, der fabrikkerer disse kemikalier, ikke får unødvendige bøder, når den hektiske forårstid sætter ind. Jeg tror, at både fabrikanter og handlende i det lange løb vil være bedst tjent med, at man opnår en eller anden løsning på dette spørgsmål, så at der ikke opstår misforståelser på det pågældende område kemikaliekontrollen og fabrikanterne eller importørerne imellem.

Det, der blev sat i gang, da man efter krigen fik alle disse mange bekæmpelsesmidler, har betydet umådelig meget for udbyttene her i landet. Der har i forbindelse med bekæmpelsesmidlernes anvendelse været talt om et forbedret udbytte på 250 mill kr. Det er jo et tal, der selvsagt må hvile på et skøn, men dog også på visse slutninger fra forsøg, og de, der er beskæftiget inden for land- og havebrug, er ikke i tvivl om disse bekæmpelsesmidlers gode virkning i henseende til at hæve udbyttet.

Vi må imidlertid også huske, at der er minusser ved disse midlers brug, og det er dem, den tidligere lovgivning og det foreliggende lovforslag skulle råde bod på. Der må derfor tilvejebringes en lov, som tilgodeser alle berettigede interesser i forbindelse med fremstilling, handel, forbrug og anvendelse af disse bekæmpelsesmidler. Disse midler kan jo på mange områder have endog særdeles gavnlige virkninger, men det modsatte kan også blive tilfældet, hvis ganske bestemte forudsætninger for deres køb, fremstilling og forsendelse ikke bliver overholdt og praktiseret.

Anskaffelse af bekæmpelsesmidlerne på giftområdet var før loven af 13. april 1954 meget besværlig for land- og havebrug, idet man, når man skulle have disse gifte udleveret, altid skulle møde med giftrekvizition; men ved denne lov blev bekæmpelsesmidlerne overført fra giftloven til bekæmpelsesloven, og samtidig blev der af landbrugsministeriet nedsat et giftnævn på 5 medlemmer til at administrere loven. Dette nævn har i de forløbne år udført et arbejde, som jeg mener vi alle kan være tilfredse med; det har haft en god forståelse af de problemer, der på alle sider knytter sig til midlernes anvendelse. Dette mener jeg bør understreges meget stærkt i forbindelse

med det foreliggende lovforslag, hvorefter giftnævnet bevares som kontrollerende, administrerende og vejledende instans for dette område. Giftnævnet har haft udmærket forståelse for betydningen af, at land- og havebrug fik lov til at bruge midlerne så hurtigt, som det var forsvarligt over for forbrugerne.

Giftnævnet har i bekendtgørelsen af 1. november 1954 inddelt bekæmpelsesmidlerne efter deres farlighed i klasserne X, A, B og C og fastsat, hvorledes de skal etiketteres, samt fastsat brugsanvisning for midlerne. Disse bestemmelser har virket tilfredsstillende, men til yderligere betryggelse og sikkerhed foreslås det nu, at der på dette område foretages en ændring af reglerne. Den er allerede faktisk foretaget ved bekendtgørelsen af 5. januar 1961, som er trådt i kraft, men dens regler føjes nu ind i loven.

De ændrede bestemmelser på dette område tager sigte dels på, hvem der må sælge de forskellige bekæmpelsesmidler X, A, B og C, dels på, hvem der må bruge dem. Disse nye bestemmelser kan måske i enkelte tilfælde komme til at virke generende for forbrugere i land- og havebrug, når der opstår et behov, som hurtigt skal dækkes af midler, der nu ved gennemførelsen af lovforslaget føres over til en snævrere forhandlerkreds. På den anden side forekommer det mig, at der må tages et vist hensyn til giftfaren ved de pågældende midlers opbevaring, salg og anvendelse, så jeg kan på mit partis vegne tiltræde de nye bestemmelser.

Dog må jeg sige, at jeg finder grænsen på 16 år for dem, der må være behjælpelig med udførelsen af arbejdet — altså ikke dem, der køber — for dårligt begrundet. I de kredse, der skal bruge midlerne, findes der unge under 16 år, som helt ud forstår de advarsler og formaninger, der gives ved midlernes anvendelse, men der findes i de samme kredse mange, der er over 16 år, som ikke forstår eller måske ikke vil forstå de advarsler, der gives, og de beskyttelsesforanstaltninger, der indføres af arbejdsgiveren som sikkerhedsforanstaltning. Jeg kunne derfor tænke mig, at der i loven udtrykkelig kom til at stå, at den, der sættes til at udføre arbejdet, skal have forståelsen af de instrukser, der gives, og de beskyt-